

Sygn. akt IV U 637/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2015r. w S.

odwołania B. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie B. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 637/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 kwietnia 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionej Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 07.04.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. N. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W odwołaniu wniosła o ponowne rozparzenie i analizę zgromadzonej dokumentacji. W treści odwołania nie podniesiono żadnych merytorycznych zarzutów (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 07.04.2014 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni B. N. dnia 3 lutego 2014 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3 akt organu rentowego). Wcześniej na podstawie decyzji z dnia 15.02.2013 r. ubezpieczona miało przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.02.2013 r. do 31.05.2013 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru. Następnie ubezpieczona wносиła o przedłużenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego i decyzją z dnia 31.07.2013 r. organ rentowy odmówił jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres.

Rozpoznając wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 27 lutego 2014 r. ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 27.02.2014 r. k.10 akt organu rentowego). B. N. wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.11 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 07.04.2014 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 07.04.2014r. k.14 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 23 kwietnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni B. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 23.04.2014 r. k. 24 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy i neurologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u B. N. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych, wrodzony niedorozwój prawej ręki. Biegli po analizie akt sprawy i po przebadaniu wnioskodawczyni postawili powyższe rozpoznanie i stwierdzili, że stan morfotycznie-czynnościowy narządów ruchu nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym utratę zdolności do pracy. Wskazano, iż niedorozwój prawej ręki u osoby od urodzenia leworęcznej nigdy nie powodował ograniczenia zdolności do pracy. Powstałe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne nie powodują niewydolności czynnościowo-ruchowej narządu osiowego. Stopień zaawansowania zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających i dyskopatycznych w obrębie kręgosłupa jak i zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawów obwodowych jest niewielki i nie ma istotnego wpływu na ograniczenie zdolności do pracy. W klinicznym badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowych ani objawów niewydolności krążenia mózgowego. W badaniu części obwodowej nie stwierdzono objawów aktywnego zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa L-S. Zespoły bólowe kręgosłupa jak dotąd mają przebieg dość łagodny, przebiegają bez objawów korzeniowych i bez objawów ubytkowych. Powyższe powoduje, że biegli stwierdzili brak niezdolności do pracy u ubezpieczonej B. N. (opinia k. 12).

Ubezpieczona B. N. ma (...), wykształcenie średnie, pracowała jako pracownik administracyjno-biurowy, a od 01.12.2007 r. do 14.01.2013 r. w Centrum (...) Sp. z o.o. na stanowisku konsultanta telefonicznego, a następnie młodszego specjalisty ds. obsługi klienta. Obecnie od listopada 2014 r. ubezpieczona ponownie podjęła pracę na infolinii jako telemarketer na umowę zlecenia (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni B. N. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczynie od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawczynie istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy i neurologa nie dała podstawy do ustalania, że wnioskodawczynie jest niezdolna do pracy.

W złożonej opinii biegli lekarze rozpoznali u ubezpieczonej zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych, wrodzony niedorozwój prawej ręki. Biegli po analizie akt sprawy, zawartej w niej dokumentacji medycznej i po przebadaniu wnioskodawczynie stwierdzili, że wnioskodawczynie nie jest niezdolna do pracy mając na uwadze jej kwalifikacje zawodowe, wykształcenie, wiek, predyspozycje psychofizyczne i charakter wykonywanej dotychczas pracy. Biegli wskazali, że stan morfotycznoczynnościowy narządów ruchu nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym utratę zdolności do pracy. Biegli stwierdzili, że niedorozwój prawej ręki u osoby od urodzenia leworęcznej nigdy nie powodował ograniczenia zdolności do pracy. Powstałe zmiany zwyrodnieniowodyskopatyczne nie powodują niewydolności czynnościowo-ruchowej narządu osiowego. Stopień zaawansowania zmian zwyrodnieniowozniekształcających i dyskopatycznych w obrębie kręgosłupa jak i zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawów obwodowych jest niewielki i nie ma istotnego wpływu na ograniczenie zdolności do pracy. W klinicznym badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowych ani objawów niewydolności krążenia mózgowego. W badaniu części obwodowej nie stwierdzono objawów aktywnego zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa L-S. Zespoły bólowe kręgosłupa jak dotąd mają przebieg dość łagodny, przebiegają bez objawów korzeniowych i bez objawów ubytkowych (badanie k.8-9, opinia biegłych k.12).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczynie i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została zakwestionowana przez ubezpieczoną i organ rentowy. Ubezpieczona w określonym przez Sąd terminie nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych na piśmie, natomiast na rozprawie dnia 6 lutego 2015 r. ograniczyła się do stwierdzenia, że nie zgadza się z opinią biegłych, jak również że ze względu na schorzenia kręgosłupa nie jest w stanie wykonywać pracy telemarketera, bo to wymaga pracy w pozycji wymuszonej (siedzącej), a jednocześnie wskazała, że od listopada 2014 r. pracuje na wskazanym stanowisku pracy. Ubezpieczona zatem nie podniosła żadnych merytorycznych zarzutów, które mogłyby podważyć ustalenia biegłych sądowych. Należy mieć bowiem na uwadze, że biegli odnieśli się w opinii do zespołu bólowego kręgosłupa stwierdzając, że ma on przebieg łagodny, przebiega bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Powyższe rozpoznanie nie powoduje niezdolności do pracy ubezpieczonej na stanowisku pracy ostatnio wykonywanym – telemarketera. Biegli wydając opinię mieli na uwadze wiek ubezpieczonej, jej wykształcenie oraz kwalifikacje zawodowe. Powyższe w ocenie Sądu powoduje, iż opinia biegłych sądowych zasługuje na wiarygodność w całości.

Wobec braku przesłanki niezdolności do pracy wymienionej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy nie przysługuje.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie.